

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415010083
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4415010083.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich Ing. Štefana Kovalčíka a Magdalény Birkus v trestnej veci obžalovaného A. U., pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv/420/13/4404 z 26.02.2015 a sp.zn. 1Pv/429/13/4404 z 30.09.2016, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 22.10.2020

rozhodol:

Obžalovaný A. U., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom
W. č. XX, t.č. vo výkone väzby v
S. a S. U.,

je vinný, že

dňa 5. júna 2013 v čase okolo 12.30. hod. v obci N. nad Q. na Z. J. A. L. neoprávnene vnikol do dvora rodinného domu č. XX poškodenej K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. nad Q., J. A. L. č. XX, ktorá v tom čase pracovala v predzáhradke, a to tak, že preskočil od ulice plot o výške 150 cm a vnikol tak dvora rodinného domu, následne prešiel ku garáži, na ktorej sa pokúšal otvoriť dvere a pozemok rodinného domu opustil preskočením plotu až potom, ako poškodená na neho skríkla, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006, uznaný vinným aj z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody štyri roky so zaradením na výkon trestu do I. NVS,

teda

neoprávnene vnikol do obydlija iného a spáchal čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a voči chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a opätovne spáchal zločin,

čím spáchal

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v znení zákona č. 334/2012 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona.

Za to a za skutky, z ktorých spáchania bol uznaný vinným pod bodmi 1. a 2. v časti I. rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/25/2015 z 04.07.2019, právoplatným vo výroku o vine dňa 18.08.2020 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/15/2020 z 18.08.2020, sa ako za

jeden pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona

odsudzuje

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená K. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. nad Q., ul. J.A. L. č. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 2Pv/420/13/4404 dňa 26.02.2015 obžalobu na obvineného A. U. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 13.00. hodiny do 14.25 hodiny dňa 5. júna 2013, v obci N. nad Q., na Z. J.A.L. číslo XX, po tom, čo videl poškodenú K. I. v prednej záhradke, vošiel spolu s ďalším doposiaľ nestotožneným páchatelom do rodinného domu tak, že preskočil od susedného dvora, po plechovom 200 l sude betónový deliaci múr o výške 234 cm, vošiel cez odomknuté vchodové dvere do domu poškodenej a odcudzil finančnú hotovosť 50,-Eur, ďalej 2 obrúčky zo žltého kovu, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s veľkým oválnym modrým kameňom, 1 pár náušnic okrúhlych zo žltého kovu, 1 pár visiacich náušnic zo žltého kovu, mierne točené, 1 dámsku retiazku zo žltého kovu, 1 zlatý privesok, 1 hrubšiu dámsku retiazku zo žltého kovu, 1 hodinky Prim, 1 dlhú mužskú retiazku zo žltého kovu, s priveskom štvorlístka, z červeného zlata, 1 retiazku s priveskom blížencov zo žltého kovu, 1 striebornú retiazku s priveskom blížencov, 1 pánsku hrubú obrúčku s ryhami zo žltého kovu, 1 dámsku obrúčku zo žltého kovu, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s modrým očkom, 1 dámsky prsteň zo žltého kovu s bielym očkom, 1 prsteň zo žltého kovu, 3 páry dámskych náušnic zo žltého kovu, 1 krížik zo žltého kovu, 1 pánsky pečatný prsteň zo žltého kovu, čím spôsobili škodu poškodenej K. I., narodennej XX. októbra XXXX, trvale bytom N. nad Q., na Z. J.A.L. číslo XX vo výške 1.670,-Eur, pričom po tomto čine odišiel aj s ďalším páchatelom z miesta činu na osobnom motorovom vozidle značky Peugeot s evidenčným číslom BL XXX EM na doposiaľ nestotožnené miesto, i napriek tomu, že

rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš spisovej značky 9T 126/12 zo dňa 11.03.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2013 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a štyri mesiace a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal následne dňa 30.09.2016 obžalobu na obvinených A. U. a ml. U. U. pre pokračovací zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, v súbehu u obvineného A. U. s pokračovacím prečinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a u obvineného ml. U. U. s

pokračovacím prečinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že obvinený A. U. bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši spisovej značky 9T/126/2012 zo dňa 11.marca 2013 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3, písmeno a) a b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmená h) a m), § 38 odsek 2, odsek 4 a § 42 odsek 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody 28 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

obvinení A. U. a U. U.

1.po predchádzajúcej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.00 h vošli do domu č. XXX v obci N., kde vošli do spálne, odkiaľ odcudzili jednu dámsku svadobnú obrúčku zo zlata, jeden prsteň zo zlata s veľkým červeným očkom a peniaze v sume 870,- Eur, čím spôsobili poškodeným C. R., nar. XX. XX.XXXX a L. R., nar. XX. XX.XXXX, škodu vo výške 975,- Eur,

2.po predchádzajúcej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.30 h otvorili odomknutú zámku domu č. XX v obci N. a vošli takto do tohto domu, odkiaľ z obývacej izby zo šperkovnice odcudzili jeden dámsky snubný prsteň zo zlata s malým bielym očkom v tvare kocky, jeden dámsky prsteň zo zlata s lístočkom a jednu dámsku klasickú svadobnú obrúčku s vygravírovanými ružičkami a lístočkami, čím spôsobili poškodeným A. L. a G. L. škodu vo výške 170,- Eur.

Súd uznesením sp.zn. 2T/25/2015 z 04.10.2016 obe trestné veci spoji na spoločné konanie.

Následne súd obžalobu prokurátora predbežne prejednal na verejnom zasadnutí dňa 19.01.2017 oznámil, že skutky obvineného A. U., ktoré sú predmetom vyššie uvedených obžalôb prokurátora, o ktorých sa vedie spoločné konanie, budú v ďalšom konaní posudzované ako pokračovací zločin krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona č. 334/2012 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a súd súčasne upozornil aj na do úvahy prichádzajúcu možnosť doplnenia skutkovej vety žalovaných trestných činov o skutkovú okolnosť, vzťahujúcu sa na predchádzajúce odsúdenie obvineného A. U. rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006 aj z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením na jeho výkon do I. NVS.

Súd na podklade podaných obžalôb prokurátora konal proti obvinenému A. U. potom, ako bol vydaný na územie SR z Českej republiky na výkon trestov odňatia slobody na základe európskych zatýkacích rozkazov iných súdov SR, a to uznesením Krajského súdu v Hradci Králové sp.zn. 11Nt/8/2014 z 22.04.2014. Obvinený sa síce vo vydávacom konaní nevzdal uplatnenia zásady špeciality, napriek tomu jeho trestnému stíhaniu v predmetnej trestnej veci zásada špeciality nebránila, a to s poukazom na článok 30 odsek 3 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z 29.10.1992 v znení protokolu z 29.10.2012.

Na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 odsek 1 a nasl. Trestného poriadku následne obžalovaný A. U. nepodal žiadne z vyhlásení podľa citovaných ust. Trestného poriadku a obžalovaný ml. U. U. vyhlásil, že je nevinný zo skutkov, uvedených v obžalobe.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov - poškodených: K. I., A. L., G. L., C. R. a L. R., svedkov: C. O., F. T., W. U., B. C. G., U. U., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Okresný súd Nové Zámky na základe vyššie uvedeného dokazovania vo veci rozhodol na hlavnom pojednávaní dňa 04.07.2019 rozsudkom sp.zn. 2T/25/2015 nasledovne:

-v časti I. rozsudku uznal obžalovaného A. U. vinným v bodoch 1 a 2 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v znení zákona číslo 334/2012 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona a obžalovaného ml. U. U. vinným v bode 2 z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný A. U.

1. s dosiaľ nestotožnenou osobou po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.00 h vošli do dvora rodinného domu č. XXX v obci N., pričom obžalovaný A. U. odpútal rozhovorom pozornosť poškodeného C. R., nar. XX.XX.XXXX, zatiaľ čo ďalšia nestotožnená osoba vošla do spálne rodinného domu, odkiaľ odcudzil jednu dámsku svadobnú obrúčku zo zlata, jeden prsteň zo zlata s veľkým červeným očkom a peniaze v sume 870,- Eur, s ktorými následne spoločne ušli osobným motorovým vozidlom, čím spôsobili poškodeným C. R., nar. XX. XX.XXXX a L. R., nar. XX. XX.XXXX, obaja trvale bytom N. č. XXX škodu vo výške 975,- Eur,

obžalovaní A. U. a ml. U. U.

2. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 8. júna 2013 asi o 10.30 h vošli cez odomknuté dvere do domu č. XX v obci N., odkiaľ z obývacej izby zo šperkovníce odcudzili jeden dámsky snubný prsteň zo zlata s malým bielym očkom v tvare kocky, jeden dámsky prsteň zo zlata s lístočkom a jednu dámsku klasickú svadobnú obrúčku s vygravírovanými ružičkami a lístočkami, čím spôsobili poškodeným A. L. nar. XX.XX.XXXX a G. L. nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom N. č. XX škodu vo výške 170,- Eur,

pričom obžalovaný A. U. sa uvedených skutkov dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/126/2012 z 11.03.2013, právoplatným dňa 30.05.2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 2To/48/2013 z 30.05.2013 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3, písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody dva roky a štyri mesiace v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a

napriek tomu, že obžalovaný A. U. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006, uznaný vinným aj z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody štyri roky so zaradením na výkon trestu do I. NVS.

Obžalovanému A. U. súd uložil úhrnný trest odňatia slobody 6 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, obžalovanému ml. U. U. trest odňatia slobody 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok a rozhodol o náhrade škody.

-v časti II. rozsudku súd obžalovaného A. U. podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/420/13/4404 z 26.02.2015, pre už vyššie uvedený skutok, právne posúdený ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

-v časti III. rozsudku súd obžalovaného ml. U. U. podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/429/13/4404 z 30.09.2016, pre skutok v bode 1 obžaloby, právne posúdený ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a ktorého sa mal dopustiť spoločne s obžalovaným A. U..

Krajský súd v Nitre rozhodoval o odvolaní obžalovaného A. U. proti odsudzujúcemu výroku o vine a proti výroku o treste vyššie citovaného rozsudku v časti I. a o odvolaní prokurátora proti citovanému rozsudku v jeho oslobodzujúcich častiach II. a III. a proti výrokom o treste.

O uvedených odvolaniach Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením sp.zn. 1To/15/2020 z 18.08.2020 tak, že napadnutý rozsudok vo výroku o vine a náhrade škody v časti II. a vo výroku o treste uloženom obžalovanému A. U. zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súčasne odvolanie obžalovaného A. U. zamietol ako nedôvodné.

Citovaný rozsudok súdu I. stupňa sa tak vo vzťahu k obžalovanému ml. U. U. stal právoplatným a rovnako nadobudol právoplatnosť v obžalovaného A. U. odsudzujúcom výroku o vine v časti I. rozsudku.

Pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok v časti II. vyššie citovaného rozsudku súd tento oprel o nasledovné dôkazy, vykonané na hlavnom pojednávaní:

Obžalovaný A. U. poprel spáchanie všetkých zo žalovaných skutkov. Potvrdil, že v roku 2013 bol vlastníkom motorového vozidla zn. Peugeot 607, ale potom ho predal, pretože bolo havarované. Vo vzťahu ku skutku v obci N. nad Q. vypovedal, že predmetným svojim motorovým vozidlom bol v uvedenej obci aj so svojim bratrancom W. U. a U. U., išli za kamarátom W. U. F. T.. Obžalovaný preskočil bránu do dvora rodinného domu, v ktorom si myslel, že býva T., zbadal tam však jednu pani, opýtal sa jej, či tam T. býva, a keď mu táto povedala, že nie, hneď bránu preskočil naspäť. Potom už išli k T., kde sa zdržali, vybavili, čo treba a odišli preč. Obžalovaný tvrdil, že tej pani, do ktorej dvora preskočil, sa aj ospravedlnil. Preskočenie do dvora rodinného domu poškodenej I. označil za chybu a vysvetľoval, že pri návšteve F. T. preskakoval plot, pretože T. je z inej vrstvy, vagabund a preto volil tento spôsob jeho návštevy. Podľa obžalovaného poškodená s F. T. počas ich prítomnosti u neho na návšteve riešila, kto jej vtedy preskočil do dvora, avšak táto neriešila zmiznutie žiadnych vecí.

Poškodená K. I. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 05.06.2013 v čase okolo 12.30. hod okopávala vo dvore svojho rodinného domu, všimla si, že pred domom suseda T. zastalo auto a z neho vystúpili traja muži, pričom jeden z nich zvonil a dvaja stáli pri jej plote. Pri okopávaní zaregistrovala, že jeden z tých mužov (pričom svedkyňa ukázala na obžalovaného A. U.), sa nachádza na jej dvore a pokúša sa otvoriť dvere na garáži. Skríkla na neho, ten sa rozbehol a preskočil plot smerom na ulicu. Pýtala sa ho, čo to malo znamenať a on jej tvrdil, že nebol u nich a že sa pomýlil, že chcel ísť k susedovi, čo ale hovoril ten druhý z mužov. Potom ich sused T. zavolať do vnútra. Svedkyňa si zapísala EČV vozidla tých mužov a tiež zatelefonovala sestre, čo sa stalo. Ukludnila sa, znovu vyšla na dvor a kopala ďalej, pričom mala celý čas zamknutú bránu aj predné dvere domu, jediné, ktoré zostali otvorené, boli dvere na dome vzadu na terase. Pri okopávaní videla, že jeden z tých mužov sedel na schodoch pred susedovým domom a ďalší bol vo vnútri, pričom sa rozprávala aj so susedou a dávala na nich pozor. Svedkyňa tvrdila, že nemohla tušiť, že ďalší si postavil plechový sud zo záhrady suseda T., preskočil plot do ich záhrady a vošiel do ich domu, čo ale konkrétne nevidela. Svedkyňa po odchode tých mužov vytýkala susedovi, akých má kamarátov, on ich ospravedľoval, že sa pomýlili. Svedkyňa v priebehu dňa nezistila nič, až večer manžel zistil, že skriňa na spálni je vo vnútri rozhádzaná a následne zistili, že im boli odcudzené peniaze a cennosti, uvedené v obžalobe. Svedkyňa ďalej vypovedala, že manžel išiel na políciu, ale tam riešili iný prípad, potom na obecnú políciu a v podstate až na druhý deň podali trestné oznámenie. Polícii odovzdala EČV vozidla ako aj mená mužov, ktorí boli u suseda, pretože sa ho na nich pýtala. Svedkyňa usudzovala fakt, že v jej dome bol práve obžalovaný A. U. z toho, že pokiaľ jeden z mužov sedel na schodoch, druhý bol vo vnútri domu, tak jedine obžalovaný mohol byť v jej dome, pričom tvrdila, že aj sused T. jej neskôr povedal, že práve obžalovaný A. U. prišiel za nimi do domu a povedal, že už môžu ísť. Svedkyňa tiež vypovedala, že v čase, keď okopávala, nemala výhľad na tú časť pozemku, pri ktorej bol následne nájdený sud pri plote.

Svedok W. U. potvrdil, že bol dňa 05.06.2013 vo Dvoroch nad Žitavou pozrieť F. T. s obžalovaným A. U. a U. U., ale rozdielnym od obžalovaného U. U.. Zvonili u T., ale sa pomýlili o jeden dom, tak im pani v susedstve povedala, že T. býva vedľa a potom ich T. pozval na kávu, pričom vo vnútri u T. bol s A. U., ten tretí zostal vonku. Tiež vypovedal, že predtým, ako zvonili T., obžalovaný A. U. preskočil do dvora, na to hneď vyšla staršia pani, ktorej povedali, že hľadajú T. a ona im povedala, že ten býva vedľa, pričom sa jej ospravedlnili. Tvrdil, že obžalovaný A. U. preskočil do toho dvora, pretože chcel zabúchať na dvere domu, lebo si neboli istí, či ich T. počul.

Svedok U. U. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, využijúc svoje právo podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku vzhľadom na blízky príbuzenský pomer s obžalovanými.

Zo zápisnice o rekonvicii súd zistil, že poškodená K. I. ako osobu, ktorá preskočila do dvora jej rodinného domu dňa 05.06.2013, označila osobu obžalovaného A. U..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu (skutok zo dňa 05.06.2013) súd zistil, že ohliadka bola vykonaná dňa 06.06.2013 v čase o 09.40. hod, pričom ohliadka bola zameraná predovšetkým na interiér domu poškodenej I. a bola pri nej zaistená iba daktyloskopická stopa z papierovej krabice v spálni. Dodatočná ohliadka miesta činu bola vykonaná až dňa 10.07.2013, pri ktorej bolo zistené, že za domom poškodenej je hneď murovaná šopa o výške 235 cm, zo strany susedného domu pána T. je vidieť múr šopy, pri ktorom je plechový hrdzavý sud 200 l, pričom neboli zaistené žiadne stopy.

Vyššie označená daktyloskopická stopa bola predmetom znaleckého skúmania, avšak bola vyhodnotená ako nevhodná na individuálnu identifikáciu.

Hodnotu poškodenej K. I. dňa 05.06.2013 odcudzených zlatých šperkov, uvádzanú v obžalobe, mal súd rovnako preukázanú zadováženým odborným vyjadrením.

Z karty vozidla Peugeot 607 V6 HDI, EČV: BL XXX EM čiernej farby, ktorého evidenčné číslo si poznačila poškodená K. I., súd zistil, že ako jeho budúci vlastník bol v čase skutkov evidovaný obžalovaný A. U..

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/192/2005 z 16.02.2006, právoplatným dňa 07.03.2006, bol obžalovaný A. U. odsúdený aj za trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 4 roky so zaradením na výkon trestu do I. NVS.

Vyššie opísané vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti a vo svojom rozsudku z 04.07.2019 v časti II. dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa predmetného skutku dopustil práve obžalovaný A. U..

Tento svoj záver súd odôvodnil tým, že síce na základe vykonaného dokazovania nemal žiadne pochybnosti o tom, že žalovaný skutok sa stal a že tento i vykazuje znaky trestného činu, keďže v rozhodnom čase skutočne došlo v rodinnom dome poškodenej K. I. k odcudzeniu v obžalobe opísaných šperkov zo zlata, ako aj finančnej hotovosti vo výške 50,- Eur a z vykonaného dokazovania vyplýva i to, že páchatel' vnikol do rodinného domu poškodenej tak, že preskočil betónový deliaci múr, oddeľujúci pozemok poškodenej od susedného pozemku F. T., odkiaľ páchatel' na preskočenie použil pristavený plechový sud, avšak podľa názoru súdu zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýval záver, že týmto páchatel'om mal byť práve obžalovaný A. U.. Súd síce prisvedčil logickému úsudku poškodenej, ktorá potom, čo zaregistrovala obžalovaného A. U. v prednej časti dvora svojho rodinného domu a bezprostredne potom ho aj z neho vykázala preč, pričom sledovala následne pohyb všetkých troch návštevníkov suseda T., že pokiaľ jeden z týchto návštevníkov (W. U.) bol po celý čas vo vnútri domu suseda T. a ďalší jeho spoločník (U. U.) sedel na schodoch pred domom, že týmto páchatel'om mohol byť práve obžalovaný A. U.. Táto domnienka poškodenej však nebola preukázaná žiadnym ďalším dôkazom, smerujúcim proti obžalovanému. Súd tiež poukázal na to, že obžalovaný A. U. ani nepopieral, že sa dňa 05.06.2013 nachádzal v blízkosti bydliska poškodenej, ako ani to, že pri príchode k miestu bydliska ich známeho F. T. preskočil z ulice predné oplotenie dvora poškodenej I.. Bránil sa však tým, že z jeho strany došlo k omylu a ihneď po oslovení samotnou poškodenou plot ihneď preskočil naspäť. Obžalovaný však poprel, že by do dvora poškodenej vošiel kedykoľvek následne počas jeho návštevy u F. T. a popieral tak nielen krádež šperkov a hotovosti poškodenej, ale aj samotné vniknutie do jej dvora spôsobom, opísaným v obžalobe. Súd bol toho názoru, že záver o tom, že následne obžalovaný A. U. počas toho, ako jeho spoločník W. U. trávil čas návštevy v dome F. T., preskočil v zadnej časti jeho pozemku betónový plot a tak vnikol na pozemok poškodenej I., do jej domu a odcudzil z neho veci, uvádzané v obžalobe, nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov, keďže obžalovaný už potom nebol videný na pozemku ani v dome poškodenej, a to nielen samotnou poškodenou, ktorá na túto časť svojho pozemku nemala počas svojej práce v jeho prednej časti od ulice výhľad, ale ani iným svedkom. Pri ohliadke miesta činu (ktorá bola vykonaná až s veľkým časovým odstupom a dodatok k nej, zameraný na zadnú časť dvora poškodenej, dokonca ešte neskôr) neboli pritom zaistené žiadne stopy, umožňujúce identifikovať práve obžalovaného. Účasť obžalovaného A. U. na žalovanom skutku pre súd nevyplývala ani nepriamo z akéhokoľvek iného na hlavnom pojednávaní vykonaného dôkazu a súdu súčasne neboli

nielen navrhnuté, ale samotnému známe žiadne iné dôkazy, ktoré by z tohto hľadiska mohli vec ešte bližšie objasniť.

Súd pritom z tohto hľadiska rozlišoval skutok, kladený za vinu obžalovanému A. U. podanou obžalobou prokurátora a faktom jeho zjavne tiež neoprávneného vniknutia na pozemok poškodenej K. I. po jeho príchode na návštevu k F. T. a ku ktorému došlo v inom čase a za rozdielnych skutkových okolností, než sú opísané v obžalobnom návrhu prokurátora a teda nesúvisiacich s neoprávneným vniknutím do samotného domu poškodenej a odcudzením jej šperkov a finančnej hotovosti. Z tohto hľadiska preto podľa názoru išlo pre absenciu totožnosti skutku o rozdielny skutok, pre ktorý nebola na obžalovaného v tejto veci podaná obžaloba a preto sa súd z hľadiska posudzovania viny týmto vôbec zaoberal (strana 19 písomného vyhotovenia rozsudku z 04.07.2019).

S poukazom na tieto závery súd postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ a obžalovaného A. U. v prípade tohto skutku spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku.

Krajský súd v Nitre vo svojom vyššie citovanom zrušujúcom uznesení uviedol, že pokiaľ ide o skutok v oslobodzujúcej časti II. odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku súd I. stupňa záver ohľadne nevinu obžalovaného A. U. zúžil iba v časti nepreukázania viny ohľadne prečinu krádeže, pričom odvolací súd poukázal na to, že obžalovaný bol obžalovaný aj za zločin porušovania domovej slobody, ktorého sa mal dopustiť neoprávneným vstupom na pozemok poškodenej I., ktorá opakovane a hodnoverne označila osobu obžalovaného A. U. ako tú, ktorá preskočením plotu sa dostala na jej pozemok a pokúšala sa otvoriť garáž, pričom až na jej výkrik tento pozemok rovnakým spôsobom opustila. Podľa názoru odvolacieho súdu v súvislosti s iným konaním obžalovaného A. U. na danom mieste v bezprostrednej časovej súvislosti jeho obranu „zmýlil som sa v pozemku“, nemožno chápať inak ako svojskú, vyvrátenú obsahom výpovede poškodenej a záznamu z rekognície. Odvolací súd pri zrušení predmetného oslobodzujúceho výroku odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku spolu s výrokom o náhrade škody a výrokom o treste, uloženom obžalovanému A. U., súd I. stupňa usmernil, že pokiaľ opätovne uzavrie, že nebolo dokázané, že obžalovaný A. U. sa podieľal na vykradnutí poškodenej I., je povinný zohľadniť skutočnosť, že jeho vstup na pozemok poškodenej bol úmyselne neoprávnený a tento opustil až po výzve poškodenej. Následne je podľa odvolacieho súdu súd I. stupňa povinný po zohľadnení takéhoto výroku o vine aj v súvislosti s bodmi, pre ktoré je obžalovaný právoplatne uznaný vinným, povinný uložiť obžalovanému trest za všetky tri skutky a zároveň rozhodnúť o nároku poškodenej I. na náhradu škody.

Súd, súc viazaný právnym názorom, ktorý vo svojom zrušujúcom uznesení vyslovil odvolací súd, všetky vo veci vykonané dôkazy vo vzťahu k dotknutému skutku opätovne vyhodnotil v intenciách pokynu odvolacieho súdu. Na základe vykonaného dokazovania tak súd opätovne dospel k záveru, že žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že by obžalovaný A. U. dňa 05.06.2013 v čase medzi 13.00. hod. a 14.25. hod. počas návštevy u F. T. vošiel do dvora poškodenej I. spôsobom opísaným v obžalobe, t.j. že by počas toho, ako jeho spoločník W. U. trávil čas návštevy v dome F. T., preskočil v zadnej časti pozemku F. T. betónový plot, vnikol tak na susediaci pozemok poškodenej I., následne do vnútorných priestorov jej domu a odcudzil z neho veci, uvádzané v obžalobe. Obžalovaný totiž za takýchto okolností nebol videný na pozemku ani v dome poškodenej, a to nielen samotnou poškodenou, ktorá na túto časť svojho pozemku nemala počas svojej práce v predzáhradke výhľad, ale ani iným svedkom. Pri ohliadke miesta činu a jej dodatku, inak vykonaných až s veľkým časovým odstupom, neboli zaistené žiadne stopy, ktoré by umožnili identifikovať práve obžalovaného ako osobu, ktorá za takýchto skutkových okolností bola prítomná vo vnútri v dome poškodenej a odcudzila šperky a finančnú hotovosť.

Z tohto dôvodu súd opätovne uzavrel, že nebolo preukázané, že obžalovaný sa podieľal na vykradnutí poškodenej I. a ďalej sa zaoberal v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu vniknutím obžalovaného A. U. na pozemok poškodenej I. bezprostredne po jeho príchode k miestu bydliska F. T.. Z odôvodnenia odvolacím súdom zrušeného oslobodzujúceho výroku v časti II. pôvodne v tejto veci súdom I. stupňa vyhláseného rozsudku vyplýva, že pozornosti súdu I. stupňa neunikol fakt zjavne tiež neoprávneného vniknutia obžalovaného A. U. na pozemok poškodenej I. bezprostredne po jeho príchode na návštevu k F. T. t.j. v čase o XX.XX. hod. tak, že preskočil predný plot rodinného domu o výške 150 cm, t.j. plot od ulice, následne vo dvore rodinného domu prešiel ku garáži a na tejto sa pokúsil otvoriť dvere a až na výkrik poškodenej pozemok opustil. Súď však bol názoru, že v tejto časti

ide o skutok rozdielny od skutku, opísaného v obžalobe (z hľadiska času, skutkových okolností, pokiaľ ide o spôsob a konkrétne miesto vniknutia na pozemok poškodenej v jeho zadnej časti, následne cez zadný vchod do rodinného domu a majúcej bezprostredný súvis s odcudzením šperkov a finančnej hotovosti vo vnútorných priestoroch domu) a ku ktorému podľa výsledkov dokazovania došlo až potom, ako obžalovaný dvor poškodenej preskočením uličného plotu na jej výzvu opustil a ona následne vykonávala úkony k zabezpečeniu obydlija, informovania rodinného príslušníka a zápisu evidenčného čísla vozidla obžalovaného. Z tohto dôvodu sa týmto skutkom vôbec nezaoberal z hľadiska možnej trestnej zodpovednosti obžalovaného zaň a ani vo vzťahu k nemu nehodnotil obranu obžalovaného. Odvolací súd sa však s týmto názorom súdu I. stupňa nestotožnil a uložil mu rozhodnúť aj o tejto časti skutkového deja. Súd I. stupňa preto rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu a súc ním viazaný obžalovaného A. U. uznal vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, v zmysle záväzného pokynu odvolacieho súdu tento vstup obžalovaného na pozemok poškodenej vyhodnotiac ako úmyselne neoprávnený a obranu obžalovaného, prezentujúcu tento ako omyl, za účelovú a vyvrátenú obsahom výpovede poškodenej a záznamom z rekognície.

Pre uvedený záver súdu postačovali na hlavnom pojednávaní dovtedy vykonané dôkazy s tým, že ani odvolací súd súdu I. stupňa neuložil vo veci dokazovanie žiadnym spôsobom dopĺňať a súčasne nepovažujúc za potrebné pre tento svoj záver dopočúvať poškodenú K. I. ani svedka F. T. tak, ako navrhovala obhajoba a ktorej návrhy na doplnenie dokazovania preto odmietol.

Obžalovaný protiprávnym konaním, opísaným vo výrokovvej časti tohto rozsudku, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane domovej slobody jednotlivca tým, že neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a voči chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a opätovne spáchal zločin. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej.

Súd aj tento skutok obžalovaného kvalifikoval podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, pretože neskorší zákon nie je pre obžalovaného priaznivejší.

Zo správ a charakteristik k osobe obžalovaného A. U. zistil, že tento sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava. Obžalovaný má v evidencii priestupkov záznamy za spáchanie priestupkov aj proti majetku. Obžalovaný bol dosiaľ opakovane súdne trestaný. Okrem odsúdení, ktoré sú súčasťou popisu skutkov v odsudzujúcich výrokoch rozsudkov v prejednávanej veci, súd poukazuje aj na jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/244/2012 z 06.09.2013, právoplatným dňa 24.09.2013, za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 2 roky a 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/171/2012 z 22.10.2012. Následne Okresný súd Nitra trestným rozkazom sp.zn. 2T/61/215 z 30.06.2015, právoplatným dňa 06.08.2015, pri uznaní viny obžalovaného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Galanta. Obžalovaný bol odsúdený aj v Českej republike rozsudkom Okresného súdu Pardubice sp.zn. 3T/252/2013 z 03.12.2013, právoplatným dňa 25.02.2014, a to pre trestný čin krádeže a bol mu uložený trest odňatia slobody 3 roky a 6 mesiacov. Obžalovaný sa bezprostredne po jeho prepustení z výkonu posledného trestu odňatia slobody znovu dopustil trestnej činnosti, a to v dňoch 15.05.2020 a 20.05.2020 pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona. Z jeho spáchania bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/60/2020 z 20.07.2020, právoplatným dňa 20.07.2020, za čo mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na skutočnosť, že trestný čin vo veci Okresného súdu Veľký

Krtíš sp.zn. 3T/60/2020 obžalovaný spáchal až potom, ako bol dňa 04.07.2020 v tejto veci vyhlásený prvý ho odsudzujúci rozsudok, neprichádzalo vo vzťahu k nemu do úvahy ukladanie súhrnného trestu.

Súd v prejednávanej veci obžalovanému ukladal trest za všetky tri skutky, t.j. za skutky v právoplatnom výroku o vine pod bodmi 1. a 2. časti I. rozsudku z 04.07.2019, ako aj za skutok, uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a ktoré všetky tri sú dielčiami útokmi toho istého pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona.

Súd pri rozhodovaní o treste obžalovanému postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného A. U. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona súd obžalovanému nepriznal, pretože pred spáchaním skutkov v prejednávanej veci bol odsúdený jedine ako nezahladenými tými odsudzujúcimi rozsudkami, ktoré sú súčasťou popisu skutkov v odsudzujúcich ho výrokoch v prejednávanej veci a teda odôvodňujúcich prísnejšiu právnu kvalifikáciu a uloženie i prísnejšieho trestu. Súd obžalovanému ukladal vzhľadom na jednočinný súbeh trestných činov úhrnný trest podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je zločin podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej priťažujúcej okolnosti a pri absencii okolností poľahčujúcich však nezvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože z dôvodu opätovného spáchania zločinu zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona o jednu polovicu, t.j. na 5,5 roka. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov majúci za to, že trest uvedenej výmery je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný. Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Súd je toho názoru, že uložený trest reflektuje závažnosť obžalovaným spáchaných trestných činov a ich následky v majetkovej sfére poškodených a v oblasti porušenia ich domovej slobody. Súd tiež nevyhnutne musel prihliadnuť nielen na neskoršie správanie sa obžalovaného, ktorý bol i po spáchaní žalovaných skutkov súdne trestaný pre zhodnú trestnú činnosť v Českej republike, čo svedčí o jeho postoji k právnym poriadkom stanoveným normám správania, ale aj na to, že výchovnému účelu sa zjavne minuli aj všetky obžalovaným nedávno vykonané, aj prísne nepodmienečné tresty odňatia slobody, keďže sa v podstate ihneď znovu dopustil zhodnej trestnej činnosti s obdobným modus operandi ako v prejednávanej veci. Súd je toho názoru, že uložený trest splní účel trestu nielen z hľadiska represívneho a individuálnej prevencie (zabráni obžalovanému v páchaní trestnej činnosti a vytvorí u neho predpoklady pre vedenie riadneho života v budúcnosti) ale aj, a to predovšetkým, z hľadiska prevencie generálnej tým, že dostatočne ochráni spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného ako špeciálneho recidivistu a súčasne aj iných odradí od jej páchania.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd obžalovaného neuznal vinným aj z odcudzenia šperkov a finančnej hotovosti poškodenej K. I., výlučne ktorým titulom uplatnila svoj nárok na náhradu škody, súd ju v súlade s ust. § 288 odsek 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).